HEROES

EX OMNI

HISTORIA SCOTICA lectissimi.

AVCTORE

JOHAN. JONSTONO

Abredonense Scoto.

LVGDVNI BATAVORVM,

Excudebat Christophorus Guyotius, sumtibus

Andre E Hartii Bibliopolæ Edinburgensis.

clo. 10. c. 111.

HUROES

EX OMNI

HISTORIA SCOTICA lestissimi.

FOHMSK FORSTORO

ILLVSTRES
PROCERES

ET CIVES

Regni Scoticani

FOHAN. FONSTONVS.

de la quisvetustam gentis nostra historiam recolat, Illustres Proceres, & Cives; aut in recentis avi, Patrumque memoriam anquirat, multos inveniat egregios

HEROAS, de Patria bené meritos, confilio providos, manu promptos, in omni fortuna firmos, domi militizque claros, & cum clarissimis veterum in omni virtutis laude comparandos. Qui etti virtutibus suis & rerum A 2 gesta-

gestarum glorià admirabiles videantur; tamen multó videri possint admirabiliores, si cum moribus nostris conferantur; qui in pessima incidimus tempora, vitiis prona, virtutibus insesta. Non modò virtutis gloria,& recté sactorum præmia desita: sed & memoria pené ipsaterum, & memoriæ ac virtutum custodes & altrices literæ. Nimirű postquam facere laudanda, laudari etiam desiimus. Vetera Majorum aut negligimus, aut damnamus, de nobis & posteritate securi. Constat Majores vestros tempus vitæ, non in otio ad luxum & libidines, ad innocentú oppressionem., ad tumultus & feditiones per civilia. discidia, sed in Heroicis & militaribus studiis ad bella pro pace exercuiffe; in adeundis periculis audaces, in sufficiendis fortes, laudis avaros, vitæ prodigos. Horum virtute Imperium hoc sub gloriosis Regibus crevit. His præsidiis (Regnoru præside Deo ita dispo-nente) sterit tot annorum decursu. Hisartibus difficilia & diuturna bella gesta contra maximos & potentissimos hostes, Brittonas, Romanos, Pictos, Norvegos, Danos, Cimbros, Saxones: libertas fortiter defensa, hoftes

stes repulsi, sæpe etiam coacti non modò de glorià, sed de salute etiam suà decertare. Harum narrationum plena est omnis nostra historia. Quamvis verò intelligut omnes, plus semper virium & industriæ Scotis fuisse ad res gerendas, quám commentationis ad prædicandas; habuerunt tamen antiquitus & coluerunt suos Homeros & Marones: quos Bardos nominabant. Hi fortium virorum facta versibus Heroicis, & lyræ modulis aptata concinebant. quibus & præsentium animos acuebant ad virtutis gloriam, & fortitudinis exempla ad posteros transmittebat. Neque aliud Annalium & memoriæ genus apud Germanos antiquitus fuisse, refert Tacitus lib. de Germanorum moribus. Quales autem BARDI fuerint, paucis versibus prodidit Lucanus lib.i. quibus eos sic affatus est:

Vos quog, qui fortes animas, bellog, peremtas Laudibus in longum Vates dimittitis avum,

Nonius Marcellus Nobilitatis Cantores vocat. Et Strabo rebus Heroicis & Poëticis studuisse cos narrat quales inter Britannos olim Plenydius, Oronius, Sylvius, Teliesinus, A 3 Nen-

Nennius, Melkinus, Merlinus, Saliphilax, Glascyrion, & alii: Cujusmodi apud Cambros & priscos Scotos nec-dum desiere. & nomen illud patrio sermone adhuc retinent. Scilicet vetustis illis temporibus, quamvis barbaris, fuerunt — etiam sua pramia laudi.

Adeò virtutes (inquit Tacitus) issem temporibus
optimé astimantur, quibus facillimé gignuntur. Sed
ut vetusta omittam: Claruit profectó ætas
nobis proxima heroicis & divinis viris; quos una cum beatâ puræ Religionis luce excita-vit Devs. qui Spiritu fortitudinis & Zelo Pietatis divinitus afflati, vitam, fortunas, & amicos, pro libertate Religionis & Patriæ omnibus periculis objecerunt constantis-simé. Quorum divina virtus ut omnium seculorum prædicatione est dignissima: ita gloriosum nomen cum perpetuâ recordatione meritorum vobis debet esse sanctissimum. Ab horumadmiratione virtutű cœptus est primum mihi hic labor, cum ætas, ingeniu, & valetudo magis vegeta essent. Studio vestri hûc crevit & posterorum, ad contentionem veteris & recentis gloriæ: ut ex veteri & recenti memorià in oculis habeatis dome-

domesticos virtutum duces, & hortatoresadfiduos ad præclaram æmulationem gloriæ: quique moneat, ne aut vetera Majorum ne-gligatis; néve de vobis, aut posteritate se-curos vos esse sinant. Ab illis accepistis vos cum ditione & opibus amplissimam gloriæ hæreditatem. Vestrå interest, omni contentione eam illibatam non modó tueri; sed cum incremento etiam virtutum vestrarum ad posteritatem transmittere. Non omnes, fateor, hîc ego exhibeo; etsi omnium Virtus in luce collocari meruit (qui enim potui omnes?) sed ex amplissimo theatro paucos; in quibus antiquæ gloriæ Imago cernatur: quæ omnes provocare possit ad pargloriæ certamen & Virtutis. Idem nobis studium in illustrandis Regibus nostris fuit. A magnis ingeniis, quibus promptior ad hæc fa-cultas, hisce nostris adolescentioris ingenii studiis veniam peto; ab æquis & bonis, spero. A vobis, PROCERES, patrocinium ut impetrem, æquum fuerit; quorum causà hunc laborem, & ex labore periculosam judiciorum aleam subierim. De cetero, sicut apud Scotos laudandorum Heroum vetus

tus est consuetudo: ita vos numquam dessituat æmulandi ratio, quoties Dei gloria, Religionis & Patriæ libertas, Regni & Regum jura, civium salus, & legum incolumitas fortem & sidelem operam à vobis deposcent. Valete. Ex Academià Regià Andreapolitanà. Proprid. Kalendas VII bris Anno Christi D. N. clo. Io. c. I.

AD IOAN.

AD IONAN. TONSTONYN

Auctorem HEROVN Epigram.

AND. MELVINI.

I.

MARS fine Pallade mors: marcor fine Marte Minnerva.

Pallade Mars vivit, Marte Minerva viget. Te sine nec Pallas, nec Mars vivitve, vigétve. Per te utrique redux vita, vigorque manet.

Per quem tot, tanti Heroes vivuntque, vigentque, Hinc aternum, Heros maxime, vive, vige.

II.

QVO te, IANE, loco, qua te regione videbo Tot Proceres inter quos super astra vehus? Non uno te, IANE, loco, aut regione videbo. Iure omnis tuus est & locus & regio. Ergo omni te, IANE, loco, & regione videbo, Tu spectandus in his omnibus unus ades.

laudious zeni

the court fit carries beer generis

Quisquis in bac tabulà, o quantus tibi pingitur Heros,
Qualis ab arte potest, talis ab artifice est.
Quot quoties pingis, toties te pingis in illis:
Sed te, ex te, in te illos pingis ab Archetypo.

Tu pi-

Tu pictura omnis; tu primaque summaque forma es. Quisque refert te Heros Ectypus Archetypum.

HADRIANI DAMMANIS

à Bystervelt.

Ενά άς ετο φλέρη Φ φλέρα Ιώς ων Φ, αν ουλονι Αι εν ο καλάμψα κόσμον έδω διωά αυν. Σκωτιαδαι μες όπων δια παντων Φωτί τε ανδρός Ης ως παντ Φ λαμπς ότες 91 χένε Φ

Heroum hic virtus, quales habet inclyta multos Scotia, fonftoni sedulitate nitet; Præmiaque æterni annosts è laudibus æui Accipit, inuicti qualia Martis erant.

ROB. VALLESI. 91 0103 410

QVID doleas, Pellæe potens, tot robora Martis
Lustris bis denis si ferat una dies?
Mirum, si pereant mortalia vindice Fato,
Mortalis cum sit conditio bæc generis?
Huc oculos, Pellæe potens, mentemque reflecte;
Nullum bic mortalem sleveris aut genitum.
Sed Genio, ingenioque satos conspexeris omnes,
Victuros Genio perpetis ingenis.

D. IOHANNI

D. IOHANNI IONSTONO è diutino & difficili morbo eluctanti, resque Patriz illustranti gratulatur DAVID BARCLAIVS.

Corporis exhaustas vires, labefactaque membra.

Vis vegeti resicit pectoris irrequies.

Scilicet Antai recidivum robur ut Heros

Alcides luctà sensit, & eripuit:

Sic tibi cælesti quas ducis ab æthere vires Tollet anhelanti nullus ad astra labor.

Vsque Dei & Patrie rebus decus addere eertas: Vique sacer Domino, sic philostorgos avis. Ingenium felix, & par industria, Famæ Sacra, per ætherias pergite clara vias.

AD EVMDEM,
Vt editionem Heroici operis maturet.

QVID cunctaris adhuc nitidas efferre sub auras HEROVM æternum quod tibi crevit opus?

Causaris multa, & dubitas meruisse Coronæ Applausum, crescens quæ tua Musa dedit.

Ergo iterum ut pereant tot lumina mersa tenebris,

Cumque tuis fatis culta Thalia tua?

Eia age, & Heroes, & te simul eripe fatis,

Dum nimium, heu! properant Fata suprema diem.

Haud æquum, ut temet certes sub judice. Cernis Vtque solo & cælo sparsa corona tibi est?

I. M.

HEROVM INDEX

Alphabeticus & Chronologicus.

LEXANDER Bodius, mor. An. Christi 1601. pag. 51. Alexander Bruffius, mor. Anno Christi 1600. Alexander Carron Scrimgera gentis Auctor claruit An. Chr. Alexander Cuningamus Glencarnia Comes, cognomento Bo-N v s , moritur Anno Christi pag-37-Alexander Humius Princeps Gentis fuæ mor. An. Chr. 1573. p.35 Alexander Lyndefius mor. Anno Christ. 1332. Alexander Moravius Tullibardinus mor. An. Chr. 1 599. p.50. Alexander Ramifæus Dalhufius claruit An. Chr. 1342. pag. 18. Alexander Setonius, Eques, clar. An. Chr. 1333. pag. 16. Alexander Stuartus clar. An. Chr. Andreas Britannus mor. An. Chr. 1512. pag.23. Andreas Morravius Custos Regni. five Prorex clar. Anno Chrift. 1332. pag. 14. Andreas Silvius Largoz familia Auctorclar. An. Chr. 1490.p. 23 Andreas Stuartus Ochiltrius An. Chr. 1561. pag.30. Archibaldus Duglaffius ad Halidoné cæsus An. Chr. 1333.p.16. Archibaldus Duglaffius Victoniae
Comes occub. Anno Christi
1422. pag.22.
Archibaldus Duglaffius Angusiae
Comes cognomento Bonvs
mor.1988. pag.43.
Argadus Custos Regni clar. Anno
Chr. 163. pag.2.
Arturus Forbosius occubuit Anno
Chr. 1571. pag.33.

Anno ante natum Chr. 77. p. 2.

a nerra, per Greine

David Guilielmi Regis frater clar. An. Chr. 1194. pag. 7. David Lyndefius Crafurdius clar. An. Chr. 1396. pag. 20. David Lyndefius montanus Eques floruit An. Chr. 1540. pag. 27. Duglaffiorum Gens. pag. 44.

E

EDOVARDY'S Bruffius Roberti

Regis frater, Rax Hibernia, An.
Chr. 1316.

F.
Frachardys clar. An. ante natum Christum 213.

Frascriorum Gens, Anno Christi
1544.

G.
GILBERTYS Kennedus Cassilissa

Comes.

Comes, Pater, extindus Anno
Christi 1526. pag.26.
Gilbertus Kennedus Caffliffæ
Comes, filius, mor. Anno Chr.
1558. pag.29.
Gilchristius Angusianus clar. An
Chr.1165. pag.7.
Gilespicus Cambellus Argathelia
Comes morit. Anno Christi
Graemus Custos Regni, An Chr.
Graemus Custos Regni, An. Chr.
420. pag 3.
Guilielmus Duglassius Lidalianus
An.Chr. 1342. pag. 19- Guilielmus Haius Haiorum Prin-
Guilielmus Haius Haiorum Prin-
ceps extinctus Anno Christi
1332. pag.15.
Guilielmus Kethus Anno Christi
1117. Dag.18.
Guilielmus Kethus Comitis Ma-
reschalli Scotorum filius captus
An. Chr. 1357. moritur Anno
Christi 1580. pag.40.
Christi 1580. pag.40. Guilielmus Kethus Comes Mare-
fchallus, Pater, moritur Anno
Christi 1581. pag.40.
Guilielmus Kethus Nenos Ge-
Guilielmus Kethus, Nepos, Ge- nevæ peremptus Anno Christi
Leve peremptus rinno eninti
Guilielmus Kircaldius Grangea-
nus mori coactus Anno Christi
1573. pag.35.
Guilielmus Vallas Custos Regni
nefariè proditus interiit Anno
Christi 1305. pag.s.
Rounis An Obia 136 problem
Patricius IlvandoHe à Pyres reson-

HAIVE Pater cum duobus filis

clar. An. Chr. 942.

Hamiltonus Gentis Auctor clar-An.Chr.1314. pag.13. Heroescæsi in pugna ad Harlaum vicum An. Chr. 1411. pag. 20. Heroes cæfi ad Fluidonem cum IACORO IV Rege Anno Chr. Itla. pag.24. Heroes cæsi in clade Pinkia ad Muffelburgum Anno Christi pag. 28. 1547. Heroes cæfi ad Wesenburgum in Livonia An. Chr. 1574. pag. 36. Heroes cafi ad Hulstum in Flandria An. Chr. 1506. D22-49. Heroes cæsi in Gallia pro renascente Religionis luce. Heroes qui per bella civilia in Belgio occubuerunt. pag. 13. Hugo Kennedus Bargeniæ familiæ in Carica Auctor clar. An. Chr. 1422-11 pag.21. Hugo Montgomerius Eglintoniæ Comes interiit Anno Christi 1 586. pag.42. I Acos vs Coluillus Vemifius mor.An. Chr.1594. pag.47. Iacobus Critonius Clunius, cassus Mantuæ, An. Chr. 1581. pag. 41. Iacobus Duglassius pro re Christiana militans à Saracenis cæfus in Hifpania An. Chr. 1 330.p.12. Iacobus Duglaffius Duglaffia Comes, mor. An. Chr. 1388. p.19. Iacobus Duglassius Buchania Comes mor. An. Chr. 1601. p.52. Iacobus Duglaffius Mortonius Comes, Prorex, Anno Christi 1581. pag.41. Iacobus

Lacobus Haliburtonus Taodunensis Præfectus, mor. Anno Chr. Pag.44. Iacobus Hamiltonus Anno Chr. - Dag. 13. Iacobus Lumisdenus Arderius, mor. An. Chr. 1508. Iacobus Lyndesius à Byrris mor. An. Chr. 1601. pag. 52. Iacobus Montgomerius Comes, Parifiis mori coactus An. Chr. 1574. pag.20. Iacobus Sandelandius Calderanus Eques, vixit Anno Christi pag. 30. Iacobus Stuartus Moraviz Comes, cogn. Bonus, Prorex, interiit An. Chr. 1570. pag. 31. Iacobus Stuartus Moraviae Comes, mor. An. Chr. 1592. p.46. Iohannes Areskinus Marriz Comes, Prorex, mor. Anno Christi I 172. pag.34. Iohannes Borthvicus Eques clar. An. Chr. 1 540. pag. 27. Iohannes Cambellus Cadellus, mor. An. Chr. 1592. pag.46. Iohannes Car Michael Eques, occifus An. Chr. 1600. pag.50. Iohannes Cocburnus Ormistonus mor. An. Chr. 1583. pag. 42. Iohannes Cuminius clar. An. Chr. 1301. Iohannes Fraserius clar. An. Chr. Iohannes Græmus Eques in pugnâ ad Varium Sacellum cæfus An.Chr. 1300. pag. 10. Iohannes Ionstonus Annandianus

Princeps Gentis fuæ mor. An. Christi 1587. Iohannes Leon Glammius, Cancellarius, mor. Anno Christi 0 1577. pag 38. Iohannes Maluillus, Rethius, An. Chr. 1548. Iohannes Metellanus Cancellarius moritur An. Chr. 1505. pag. 47. Iohannes Stuartus Buchania Comes mor. An. Chr. 1422. p.22. Iohannes Stuartus Leviniæ Comes, cassus An. Chr. 1526. p.25. Iohannes Randolfus Prorex, An. Christi 1336.

L

mor. An. Chr. 1598. pag. 49.

M.

Mac D V L P V 3 primus Fifæ Comes, clar. An. Chr. 1057. pag. 5. Matthæus Stuartus Leviniæ Comes, Prorex, mor. Anno Chr. 1571. pag. 32. Montgomerius Lorgianus Iacobi Comitis filius, ad Dolæ mænia cæsus An. Chr. 1590. pag. 45.

P.

Patricius Dumbarus Marciæ Comes An. Chr. 1336. pag. 18. Patricius Lyndesius à Byrris mor. An. Christi 1389. pag. 45.

ROSERTYS

ROBERTVS Kethus clarifs. Gentis Auctor, infigni victoria in Barrensi pugna nobilitatus An. Chr. 1006. pag. 4.
Robertus Kethus clar. An. Chr. 1332. Pag. 15.
Robertus Montgomerius mor. An. Chr. 1596. pag. 48.
Robertus Stuartus Prorex Anno Chr. 1336. pag. 17.
S.
SIMON Fraserius Anno Christi 1306. T.
Thomas Bodius Anno Christi

Thomas Mezentius, mor. Anno Chr.1576. pag.37. Thomas Randolfus Prorex Anno Christi 1331. pag.13.

A. FIAZ

Valterus Loganus An. Christi 1306. Pag. 11. Valterus Londius Gentis suz Princeps mor. 1567. pag. 31. Valterus Scotus Balcluchius clar. Anno Christi 1525. pag. 25. Valterus Stuartus, Anno Christi 1062. pag. 11.

Sore fine distillis, mens fine freude placet;

Nessenice destrus, birshtudge peliora spenust.

Hand bene jengentur gesus is sorma simul.

Nesserosque sortistis is simuliane surver;

Jacka Azgopte solumi. placet sorio iniquet.

Solicità vi ce ducere ab arce cies.

IVLIVS

Magaall

1470-

IVLIVS CESAR

De priscis Scotorum moribus, sub Titulo BERVICI, inter VRBES.

S cui Simplicitas & prisca secula vita,

Sors sine dissidiis, mens sine fraude placet;

Ne Scotia dextras, hirsutaque pectora spernat.

Haud bené junguntur luxus & arma simul.

Nimbiferósque Ioves, & iniquas vicimus auras:

Corporaque horrendis sunt potiora malis.

Jacta Ægypte solum. potius sit sortis iniqua,

Sollicità vita ducere ab arte dies.

HEROEIS

HEROES IOHANNIS IONSTONI SCOTI.

FERCHARDVS

Procerum armis accinctus, Dovalym Principatus jura ad se trahentem iusto bello repressit, in quo & ipse occubuit, Revihero Rege imperante apud Scotos, Anno Mundi 3758. Anno ante natum Christym 213.

PRIM'VS in Héroum numero spectabere. Primus Tu restinxti armis arma tyranna tuis. Cum sadè premeret DOVALI sactio regna, Solvisti fracto libera regna jugo.

De palma si alisteertant, tua gloria prima est. Quod nolles facere, hûc te patrie urget amor.

CADVALLYS

Custos Regni (quem Proregem posteriores dixerunt) confecto bello dissicilimo, profligatisque cunctis hostibus, pacem patriæ, & Regnum legitimo hæredi restituit Eveno TI. Anno Mundi 3894. Anno ante Christym 77.

PRELIA quis te plura inijt tam Marte secundo?

Quis te virtute aut dexteritate prior?

Frustra hostes, frustra arma crepant. Ruat omnis in arma

Occasius, cunctis tu satis unus eris.

Ast una Invidia innumeris successibus obstat.

Hanc quoque vicisti, teste vel Invidià.

ARGADYS

Custos Regni, multis præclarè rebus gestis illustris, Regnum feliciter rexit usque ad Ethodivm T Anno post natum Christym 163.

D E s hostem, des arma mihi; jam protinus hostis Fracta armis cedent horrida tela meis.

Concuffa

Concussa Æbudæ toties. tremit ultima Thyle.
Signa mea, extremóque Insule in Oceano.
Imperium rexi. Clarissima præmia vitæ
Reddita sunt. Patriæ vitam ego reddo meam.

GRAEMVS

Custos Regni post interitum Fergys I Ti Regis, Generi sui, desperatissimis temporibus rem Scoticam sortissime à se desensam selicissime administrat pro Evgento Ti Nepote suo. Ab hoc Vallum Sevent, accolæ Graemi Vallum usque ad hanc diem vocant. Dedit & hic initium clarissimæ Graemorum Comitum Montis-Rosarum samiliæ. Floruit Anno Christi 420.

QVISQVIS es, antiquos seu Britto vindicet ortus,
Scotia seu patrio te serat ore suum;
Ipse tuus semper, tibi tuque simillimus, idem es,
Teque unum Patrie dicit uterque Patrem.
Debet uterque tuis sortem felicibus auctam
Imperis. Te unum Romulidûm arma tremunt.
Instauras labesacta armis, lacerósque Penates.
Quod cuncti vellent, boc propé solus agis.
Disiectis alijs, patriáque ab sede sugatis,
Tu stas, & servas, dásque alijs patriam.
Nemo alium, nemo peregrino nomine dicat.
Quam te etiam vellet dicere Roma suum!

HAIVS Pater cum duobus filijs,

Armatus aratri jugo, fuorum fugientium agmen stitit.

Danorum exercitum victorem repulit. Salutem patriæ, sibi posterisque rem & decus immortale peperit, in memorabili ad Loncartem vicum pugnâ; quæ incidit in annum secundum Kennethi III A° Christi 942.

Ab hoc cepit initium illustris Comitum Ennolia domus, quæ & agros Scotiæ fertilissimos, & Insignia in victoriæ præmia hisce data adhuc tenet.

Qvo ruitis cives? Heia! hosti obvertite vultus!
Non pudet infami vertere terga suga?
Hostis ego vobis; aut serrum vertite in hostem.
Dixit, & armatus dux præit ipse jugo.
Quâ, quâ ibat vastam condensa per agmina Danûm
Dat stragem. hinc omnis consequiturque suga.
Servavit cives. Victorem reppulit hostem.
Vnus cum Natis agminis instar erat:
Hic Decios agnosce tuos magnæ ænula Romæ,
Aut prior hac; aut te his Scotia major adhuc.

ROBERTUS KETHUS

Clarissima familia & gentis Auctor: cujus ingenti virtute, concisis Danorum copijs, & Duce eorum Camo caso, in Barrensi pugna prope Brigida vicum, victoria penes Scotos suit. Victoria monimenta adhuc exstant, Tumuli, Obeliscus, & Pagus proximus Cami nomen hodie retinens. Prater gloria pramium Ketho dati sunt agri in Lothiana, quos Kethorum Comitum illustris samilia etiam-dum possidet cum perpetua dignitate Mareschalli Scotorum. Floruit Milcolvmbo II regnante, Ao Christi 1006.

LOTHEA vix modicis reptans modó languidus undis,
Nunc tumidus tumidas sanguine volvit aquas.
Despectansque super clades & funera Danûm,
Mersat arenosis corpora strata vadis.
Dux CAMVS ipse cadit Virtute insignis & armis.
Nomina vicinus signaque servat ager.

Cetera:

Cetera turba nihil. Tibi enim Dux sternitur ingens:

Vnus cunctorum qui tamen instar erat.

Hinc te auctore ingens effert se gloria gentis; Auctior & meritis facta subinde novis.

HAVD frustra est Virtus. Quantum te surrigis armis, Tam te selicem postera secla probant.

MACDVFFVS

Fifæ Thanvs, five Præfectus longe potentissimus, cum neque Patriam, neque se Macbethi tyrannidi sussimum reducit, exsul in Angliam profectus Regem legitimum reducit, & in opprimendo Tyranno sidelem operam præstitit. Ob merita primus Fisæ Comes à Rege declaratus suit. Ab hoc est nobilis & opulenta Vemisior win Fisa familia. Floruit sub Milcolvmbo III Aº Christi 1079.

PELLERE me potuit Regni de parte Tyrannus:

Tollere non potuit libera regna animi.

Quod potui voluisse timet, nec velle timere.

SIC NVNQVAM in tuto est conscia cura mali.

Ergó furens magis imbelles cum conjuge natos

Perdidit. Ast neque in hoc mi cecidere animi.

Exilium vici. Regem in sua regna reduxi;

Subjecique armis colla tyranna meis.

Addo decus priscis meritis. Monumenta vetusta. Servat adhuc rerum VEMISIANA domus.

Credita res, posse haud fieri hac nisi Casaris armis.

Casar ego casa de genitrice seror.

VALTERVS STVARTVS

BANCHONIS EX FLEANCHO filio Nepos, ob rem bene gestam adversum Gallovidianos rebellantes à MILCO-

3 LVMBO

LVMBO III, Stuartus, hoc est, Quæstor Regni designatus est. A quo initium habet slorentissima STVARTORVM samilia, quæ jam diu apud Scotos rerum potitur. Claruit Aº Christi 1062.

ARMORVM felix domui virtute rebelles.

Præmia magnanimo Principe dante tuli.

Reddidi avis decus antiquum. Gens alta nepotum
Sceptrigerûm per me nomina tanta gerit.

Materiem meritis Mavors subjecerat. auget
Sic Genius, sortem nobilitatque meam.

His cresce auspiciis sanguis meus. Addite satis
Fata meis. etenim vos meliora manent.

ALEXANDER CARRON,

Cui ob veram virtutem in armis tractandis Scrimgero nomen impositum, perpetuum Vexilliseri Regij honorem sibi posterisque meruit sub Milcolvmbo III A° Christi 1057. Ab hoc Alexandro est Scrimgerorym Dendoppensium progenies, quæ & nomen & honorem hunc hodie possidet.

QVID trepidas? da signa mihi: superabimus amnem.
Terreat an pavidos nos fugitiva cohors?
Dixit, & arreptis signis ruit acer in hostem,
Nil rapidi metuens augmina torva vadi.
Hinc decus augusto surgit sub Principe. Ab armis
SCRIMGERÆ genti sama decusque manent.
Arma alius jactet. nos scimus fortibus armis
Vtier. haud dici, malumus esse viri.

GILCHRISTIVS Angustanus,
Summis honoribus ob multa heroica facinora sub Milcolvado IV sunctus, variantis fortuna procellam
fortiter

HEROES SCOT.

fortiter sustinuit, ac feliciter superavit sub GVILLELMO Rege. A quo Angusianorum Comitum, & Ogilviorum origo esse creditur. A° Christi 1165.

SANGVINE commixtus Regunque penatibus, auxi Arduus intrepidà remque decusque manu.

Prælia ter gessi felicia. pulsus ab acri

Hofte femel. Gravius Sors violenta domi

Ancipitem quatit. At contrà licet omnia tentes, Non potes imperijs frangere dura tuis.

Cede ergo ut vincam: nec totum viceris umquam, Mentem invictam animi Sors stupet & refugit.

DAVID.

GVILIELMI Regis frater, nepos Magni illius nostri DaviDis Regis, cum Richardo I Angliæ Rege in Syriam
profectus, infinitis superatis periculis, ad Alectym
Ænejæ, sive Angusæ, incolumis expositus, ei urbi
Deidoni nomen dedisse scribitur; quam G. Buchananus in historia sua, secutus situm loci, Taodynym passim appellat, ab amne vicino, & monte. Facta hæc
scribunt nostri circa Annum Christi 1194.

MILLE per adversos casus, per mille pericla, Mortis ego insestas cogor adire vias.

Æstusque, Oceanique minas, horrentiaque astra, Et didici pelagi scire pavere deos.

Bellantem Syriam per naufraga littora adivi. Niliaci captum mox tulit ora foli.

Vendor, agor, rapior, totoque exercitus orbe.

Perdideram memet; perdiderantque mei.

Irridens cœlum eripuit tot mortibus, & jam Restituit mihi me, restituitque meis. Sum genus invictum cœlesti è semine magni DAVIDIS: An mortem mors serat ulla mihi?

ALEXANDER STVARTUS,

ROBERTI II Regis Proavus, sedecim millibus hostium ad Largas cæsis, Achone Norvegiorum Rege ad naves repulso, patriam metu Tyranni liberavit, regnante ALEXANDRO III Aº Christi 1263.

Tv quamvis, tecumque fremat Septemtrio in armis,
Innumeraque premant littora nostra trabes:
Te tamen hac sistam dextrâ, quaque horrida tecum
Terra sub Arctoo miscuit arma Polo.
Obstiteram innumeris. excussi tela Tyranno,
Atque gravis populi vincla metumque jugi.
Nec mihi regna paro. Si quid tamen auguror, olim
Debentur generi forsitan illa meo.
Quid mihi enim tecum Macedo, qui viceris orbem,
Vix tibi, nec natis regna sutura tuis?

GVILIELMVS VALLAS

Custos Regni post ALEXANDRI III Regis exitum, distincillimis illis Balliolanis temporibus, rerum gestarum gloria slorentissimus, clarissimis veterum ducibus comparandus. Solus liber, libertatem publicam constantissime defendit: Libertatis Vindex, Patriæ liberator, magnanimus, felix, victoriosus. A suis nesarie proditus interijt Anno antequam Robertus Brussius Regnum inijt A° Christi 1305.

ROBORE, mente, animis ingens, ingentior ausis, Quem tibi, quem dederint secula prisca parem? Romani arma gerunt, subnixi viribus orbis: Vires, arma, orbis, Dextera sola tua.

HEROES SCOT.

Nil non pro patria geris, & pro te nihil umquam.
Illi cuncta fibi, pro patria, in patriam.
Fata ferunt secum. Fatis tu fervidus instas.
Imperium his, tibi Surs destinat invidiam.
Quod neque Mars umquam potuit, neque callidus hostis,
Viribus ille suis, fraudibus iste suis:
At scelus o! potuit gens hoc male-fida tuorum.

At scelus ô! potuit gens hoc male-fida tuorum. Sic vixti, & fatis immoreris patriæ.

īī.

Ejus oratio ad EDOVARDVM T Anglorum Regem, ad defectionem solicitantem.

NON promissa, minæ, terrórve avertere possunt. Patria libertas me mihi chara magis. Degeneres animos tangant hæc talia. certum est

Diis patriæ hanc animam reddere velle meæ

III.

Ejusdem oratio ad Roserva Bryssiva, (qui paulò post Regnum est adeptus) ad Carrontem amnem, post infelicem pugnam ad Varium sacellum.

SICCINE degeneres animos, & inertia pulfat
Corda metus; generis nec memor ipfe tui es?
Ergò potes patriæ fædas spectare ruinas,
Tristis, & accisæ ut nil moveare malis?
Regna tua hæc: tibi debentur: tua regna capesse.
Sit pudor ô tandem barbara signa sequi!
Non me dira sames samæ, regnive cupido
Impulit hûc, patriæ sed pereuntis amor.
Non fortuna capit non mens men regna cupivit.

Non fortuna capit, non mens mea regna cupivit. Præmia nostra vides, vulnera, tela, neces.

Aude

Aude ingens animi. Spondent tibi sidera Regnum Fataque. Tu sequere bûc, quò tua fata vocant.

EPITAPHIVM eidem.

FORTVNAE tetricæ domitor, vindexque suorum, Hîc jacet, immeritâ pressus ab invidiâ. Ausa immane nesas Fraus essera gentis bonorem Abstulit, & patriæ robora certa suæ.

IOHANNES GRAEMVS, Eques,

Ofmnium laborum VALLAE focius, secundum ipsum VAZ-LAM Scotorum longè fortissimus habitus, pro patriæ libertate fortiter pugnando occidit in funesto prælio ad Varium Sacellum XXII. Iull. A° Christi 1300.

VALLAM alloquitur.

ME tibi do quondam socium bellique laborumque;
Accipe me in numerum nunc quoque, Magne, tuum.
Eheu! præcipites ruimus discordibus armis.
In diversa trahunt ambitio, ira, dolus.
Te sequor usque. libens hæc tecum pignora dextræ,
Hancque animam patriæ do voveoque meæ.
Nec dixisse satis, quin hæc mea pectora morti
Offero. Scis nostrum haud dicere, sed sacere.

IOHANNES CVMINIVS & IOHANNES FRASERIVS

Tribus prælijs contra ingentem exercitum Anglorum uno die

HEROES SCOT.

die feliciter gestis clari. Pugnatum est ad Roslinva xxiv. Febr. A° Christi 1302.

TRES validæ institerant acies violentibus armis,
Queis nec fulminei sint satis arma Iovis.
Procubuere tamen victæ virtute duorum.
Vna acies victas tres dedit, una dies.
Vrbibus impositos hostes ac molibus altis
Ejiciunt, duri relliquiasque jugi.
Macti animis! non sic Romanis pellitur armis
Annibal, hinc slevit perdita Roma suos.

SIMON FRASERIVS & VALTERYS LOGANYS

Equites strenui, & summa in patriam charitate, à suis proditi, Londini supplicio affecti sunt, eo anno, quo Ros.

Bryssivs Regnum iniit. Ao Christi 1306.

ERGÒ nefas servare fidem, fas fallere dextram?

Ergò jugum à patria pellere velle nefas?

Crimine non alio luimus. Si crimen in hoc sit,

Crimen sit patriam, sit coluisse fidem.

Non Porsenna refert tibi talia præmia, magne.

SCAVOLA: magnanimam laudat in hoste fidem.

EDOVARDVS BRYSSIVS,

Robert Bruss I Regis Frater, ab Hibernis ob virtutis famam, ac gentis vetustam cognationem ad Regnum capessendum accitus, dum prælium adversus Anglos, non expectato Roberto Fratre cum copijs auxiliaribus

bus adventante, præcipitat, cæsus est, xxīx. Sept. Anno Regni sui secundo, A° Christi 1316.

VT Fratrem Surs seva agitat tot acerba ferentem: Sic me vexatum dira procella quatit.

Nempe sibi Frater, Fratrique simillimus alter Ipse ego. tantorum sum comes usque operum.

Gens invicta armis, nostri que concita famâ, Vltro sceptra ferens in sua regna vocat.

Datque hostem, dat sceptra simul neque segnius ardor Me stimulat. Frustra, ah! fers mihi Frater opem.

Nec tua culpa tamen: potius meus error in illo 25t.

Aut hoc à Fatis, sanguine sceptra dari.

IACOBYS DYGLASSIYS.

Omnium laborum & victoriarum Roberto Bryssio Regi focius, dum illius votum, quod ei moriens commendaverat, exfoluturus, in Syriam ad bellum Sacrum proficifcitur, Aragoniæ Regi bellum adversum Saracenos Christiani nominis hostes gerenti se conjungens, post aliquot prosperas pugnas à Saracenis est cæsus in Hispania, xxvi Augusti A° Christi 1330.

Vel facere, hoc didici perficere atque pati.

Prima ubi luctando vici, Sors affuit aufis

Omnibus. Et quid non pro patria aufus eram?

Hosti terror ego. nullus me terruit hoftis.

Confiliis junxi robora dura meis.

Prelia quot numerat, titulosque, actosque triumphos,

BRVSSIVS, hinc totidem penè tropæa mihi.

Quò jam signa feram? Major quærendus & orbis,

Atque hostis. Famam non capit iste meam.

Arma

Arma Saraceno objeci prope littora Calpes Herculeæ. Hic tellus me male-fausta tegit. Herculeæ Græcis memoretur gloria laudis. Fallor? an Herculeis stant potiora mea?

THOMAS RANDOLFUS.

Confilio & fortitudine nemini secundus, sub Roberto Bryssio, cujus ex sorore suit natus, claruit. Pro Davide II ejus filio Regnum seliciter administravit. quod vivo Patre etiam secerat. Moritur Aº Christi 1331.

HECTOREOS animos, calestia Nestoris ora, Corque refert. toto pectore quanta fides!

Stemmate de Regum, Regis Comes inque secundis Rebus & adversis; Regia jura dedit.

Rarium boc; Rege ipso meruit vivente, jubente, Imperij sasces. Sors brevis, ampla tamen.

Inferior Regum nulli selicibus orsis,

Sive obeunda Sagi munera, sive Toga.

Omnia quid reseram: cum singula reddere possint Heroëm, noster onnia solus babet.

N. HAMILTONVS,

Primus gentis Auctor, unde florentissima Hamiltoniorum familia; in Scotiam venit regnante Robesto Bryssio, à quo honoribus & præmijs amplissimis est donatus, A° Christi 1314.

Iv R E ego deserui patriam, veteresque Penates. Nempe fidem, jus, fas deserit illa prius. Iam nova jura libens inii sub Rege benigno, Qui prosugo patriam, qui potiora dedit.

Hino

Hinc res, atque decus, fortunaque læta sequuta est. Hinc Regum thalamis nobilitata domus.

Esto, solum verti. At patriam inveni. hac dedit, auxit, Que modò perdideram. que potui, illa dedi.

ANDREAS Morravivs,

Custos Regni pro Davide II BRYSSIO, tantas res brevi spatio gessit, ut cujuslibet magni Ducis ætati suffecturæ videantur. Floruit A° Christi 1332.

OBVIVS armato quoties sese obtulit hosti, Cion quateret duro Sors fera cuncta pede! Constans robur erat circum pracordia. Vincit Dum capitur. nulla vincere vis potuit. Victor cadit, agit, quatit, hostes, oppida, & arces. Nemo umquam parvo tempore plura dedit. Regum aquat merita. In Reges, pro Rege tuetur Magnanimus patrie libera jura sue. Vos ô degeneres patriam sic prodere vestram! Nempe ut MORRAVI restituatur ope.

ALEXANDER LYNDESIVS,

Gentis suæ Princeps, cum octoginta è familia Lyndesto-R V M fortiter pugnando contra hostem occubuit ad Duplinum, Ao Christi 1332.

VELLEM alium cecinisse tibi quam in morte triumphum, O nec morte unquam aut Marte tacende tuo! At potior pulcrà cedit tibi morte triumphus, Luxque tibi casso lumine vera redit. Parque Duci & socies virtus; par exitus: idem Ardor agens animos. Omnia penè pares.

Discidium

Discidium his unum: cum mors semel omnibus instet, Qui prior, anne prior debeat ille mori.

GVILIELMVS HAIVS,

HAIORVM Princeps, cum omnibus suis extinctus; deletumque Hajorum nomen fuisset (nisi divinitus domi gravidam reliquisset uxorem) in infelici ad Duplinum pugna, A° Christi 1332.

ME simul, & mecum spemque, & genus omne meorum Vulnere non uno sustulit una dies.

At vos crudeles Parcæ miserescite. nobis Degener haud tantis spes nova surgat avis.

Audivere Dece. Dabitur quod poscitis, ajunt, Aut dabis, aut conjux te tibi dante dabit.

Stat rediviva igitur, potuitque excisa renasci: Et tibi gens à te posthuma surget avo.

Si fas morte etiam victuram condere gentem, Qualia, quanta olim vita datura fuit!

ROBERTUS KETHUS

Amisso patre Roberto, & magno propinquorum numero in clade Duplinensi, sumtis armis, strenuè suorum cladem ultus, Perthum urbem ab hoste insessam cepit, mœnia diruit, A° Christi 1332.

VLTVRVS patriæ clades, ac fata suorum, Vltrò animam vovit pro patria atque suis.

Præsidium ejecit , nudavit mænibus urbem, Res lapsas parvå restituitque manu.

Magnanimi fuerat pro libertate pericla.

Temnere: felicis maxima posse dare.

ALEXANDER

ALEXANDER SETONIVS, Eques;

Clarissima familia Princeps'maluit triste duorum filiorum supplicium ante oculos cernere, quam Bervicum urbem, cui prafectus erat, hosti prodere; conjuge virilis animi famina ad praclarum facinus animante, sub Davide II Rege impubere. Ao Christi 1333.

Hvc averte oculos, neu tristia sata tuorum Respice. Sit patria, sitque sides potior.

Hinc metus, hinc amor, hinc patria, & pia pignora, & uxor Martia, sollicitant pectora magna viri.

Quid faciat? dedátne urbem, feque ipfe Tyranno, Infami ut redimat pignora perfidiâ?

VINCIT amor patrie, constansque in pectore virtus, Omnia pro patria sustinuisse valens.

O Pater! ô Nati! ô raræ constantia Matris!
O quam commemorem pectora vestra trium!

ARCHIBALDYS DVGLASSIVS

IACOBI Frater, qui in Hispania interijt, dux exercitus, cum lectissimis quibusque Procerum, commissa temere pugna ad Halidonem collem Bervico vicinum, peremptus est, Davide II Rege impubere, Anno Christi 1333.

NON potuit perferre nefas, fædamque Tyranni Perfidiam. Et quifnam sustinuisse queat? Ergò furens animi, atque accenso pectore inardet Prælia, & ingratas increpat usque moras. Poscimus aut æquo, dixit, certamine Martem, Aut certum est fatis cedere velle tuis. Ab nimis! ab properant! non illis ignea virtus
Defuerat. nocuit pracipitasse nimis.
Nec te victorem jactes, temeraria virtus
Si nocuit. VINCI vis animosa nequit.

ROBERTYS STVARTYS

ROBERTI BRYSSI ex filia natu maxima Nepos, Prorex pro Davida II, cui postea in Regnum successit, adhuc juvenis multa fortiter & feliciter gessit, Anno Christi 1336.

RARI animi juvenis superat virtutibus annos, Fortiaque exequat pectora consiliis. Rebus in angustis meruit selicibus ausis Imperium, invictà sustinuitque manu.

Parva manus validis aufa est se opponere turmis,

Atque instare ingens fulmine prasidiis. Gens nata imperiis. In te Sors conscia Fati, Argumentum ingens, auspiciumque dedit.

IOHANNES RANDOLFVS

THOMA RANDOLFI Proregis filius, paternarum virtutum æmulus, Prorex item cum Roberto Stvarto pro Davide II fortem & fidelem operam Patriæ & Regiturbulentissimis temporibus præstitit A° Christi 1336.

Q v & pater ante dedit patres meminere. Minores
Iure colent sancti nomina tanta senis.

Et patrias Natus sic excitat æmidus artes,

Vt Pater in Nato jam redivivus agat.

Sic quatit attonitos; sulmin sic vibrat in hostes,

Vt dextra credas sulmina missa sovis.

E

Gens quò tanta abiit quæris? Terrestria regna.
Non capiunt. Cælum his ergò dedere Dii.

PATRICIVS DYMBARYS

Marciæ Comes, constans libertatis patriæ Assertor, iisdem temporibus belli gloria claris. soruit sub Davide III A° Christi 1336.

A VI premit adversas acies, pressasve suorum Sustinet, & semper bella renata gerit.

Nil trepidans animam per aperta pericula mittit: Et quam perdiderat, perdita coita redit.

Candida libertas vità est tibi charior omni. Illa quod est patriæ, hoc est patria ipsa tibi.

GVILIELMYS KETHYS

Deleto hostium exercitu, & duce capto triumphavit, Davide II Rege, Anno Christi 1337. Comparatur cum Gvilielmo Ketho ejusdem familia ac nominis, Comitis Mareschalli Scotorum filio primogenito, qui propatria fortiter dimicans ab hoste captus est, Ao Christi 1557.

MACTE animi GVILIELME patrum non degener! hostis.
Quo tremuit viso, corripuitque sugam.

Nec tamen effugisse licet. Dux inclytus armis Summist dextræ jura superba tuæ.

Pro patria paribus studiis, sed dispare fato Certatum. ambobus mens generosa cluit.

Tu cepisti hostem capitur cognominis Heros Tempore diverso. Fortis utrumque fuit.

ALEXANDER RAMISEVS Dalhusius, Omni militari gloria clarissimus post tot labores & triumphos,

phos, ex infidiis captus, inhumaniter fame mori coactus est ab inimico & æmulo. Sub Davide 11 floruit, Ao Christi 1342.

Et tulit, & meruit pretium non vile laborum,
Aspera tot passus, qui tot acerba dedit.

Devicit plures paucis. Ille ausus inausa.

Reddidit obsessis vitam, animosque novos.

Postquam armis laudum peperisset præmia, Livor Invidit, sædæ destituitque fami.

Torve quid invideas selicia præmia? quod tu

Ausus eras, boc nunquam bostica vis potuit.

GVILIELMVS DVGLASSIVS Lidalianus, Rerum gestarum gloria clarissimus, nisi claritatem ipse suam inhumana illa cæde sædasset. Ao Christi 1342.

OMNIA quando habeas, que Mars dedit omnibus, unus, Vt Mars Marte ferox fuir inst alta tuo; Hoc patere, ut patiare parem tivi defeit unum hoc.

Quin age, posce hostem. Ceter i suis babes.

IACOBYS DYGLASSIVS

DVGLASSIAB Comes, audax & béllicosus, monomachia cum Henrico Percio, & iterata pugna cum hostium validis copiis, eodem tempore bis victor, ad Otterburnum occubuit, XXI Iuli, Anno Christi 1388, Regnante Roberto II.

QUAERITIS ô quid agam? en animam jan, ago. fatarmeorum. Hâc sequor. Immero hûc vulnere facta via est.

Nesciat hoc hostis. sequitor quam quisque secat spem; Atque aliquis nostri funeris ultor ades.

Finit. & subito redivivo è sunere surgens Mars novus intonuit. victor, & ultor obit.

DAVI

DAVID LYNDESIVS

Lond. editâ in historia nostra celebratus, Imperante Ro-BERTO III, Aº Christi 1396.

Non hæc arma viris, pugna parata tibi est.
Virtute experiamur: Shoc simul accipe dictum:
Non renuo hostili conserere arma solo.
Audiit hæc Tamesis, Tamesinaque littora late,
Ponsque super restuis obstupesactus aquis.
Fors juvat audaces, sactum fortuna secuta est.
Vicimus: essque hosti dextra probata meo.
Ergò sola suum memoret ne Roma Quiritem,
Fors timeant nostram robora Hetrusca manum.

KENOTAPION

MAGNANIMIS HEROIBYS,

AC CIVIBVS,

QVI SE DONALDINIS INSVLANIS

OBIECERVNT

IN MEMORABILI AD HARLAVM

PVGNA,

ROBERTO STVARTO

PROREGE

PRO IACOBO PRIMO,

AD D. XXIV IVNI.

ANNO CHRISTI CIO. CCCC. XI.

Hîc ubi congesto tumulos super aggere cernis, Quâ volvit querulas VRIVS amnis aquas,

Heu!

Heu! quantas patimur clades, que finera quondam! Hic bellatorum quanta ruina jacet!

Quos patriæ communis amor, quos junxit amore.
Rara fides, simul hos abstulit una dies.

Dum conferta ruunt regni in se viscera, gensque.
Vltima ab Aebudis interiora quatit,

Barbaricis cecidere armis. Quisnam ardor in illis!
Magnanimo quantum pectore robur inest!

Hinc armis animisque instant. Sonat ictibus ather, Et circum effuso sanguine fervet humus.

Mars licet ambiguus, dubia haud est gloria. Pluris An cecidisse suit, an superesse suit?

Casi in hoc pralio sunt viri illustres, Alexander Stuartus Marria Comes, Alexander Ogilvius Angusia Vicecomes, Iacobus Scrimgerus Regius Signifer, Guilielmus Abernethius Saltonius, Thomas Moravius Eques, Alexander Stratonus Laurestonus, Alexander Irvingius Drumius, Robertus Davidsonus Abredonensis Consul, cum nobilissimis civium.

HVGO KENNEDVS

Familiæ Bargeniæ in Carictà Auctor, ob rem bene gestam ad Baugium vicum in Gallia (quo in prælio Dux Clarentius Angliæ Regis Frater occubuit:) jus tulit à Rege Gallorum Carolo VI ferendi lilii in clypeo gentilitio. Pridie Paschatis gestum est hoc prælium, Anno Christi 1420. quo anno obiit Robertys Scotiæ gubernator pro Iacobo I.

An sequar huc quò sata trahunt? sequar extera bella.

Et quò nobilium Sors vocat ampla ducum?

Magnanimos vocat alta duces mecum incita Martis

Gloria, & hinc hostis, hinc sociumque sides.

Nota sides sociis. dextrâ implacabilis hostis

ota fides Jocus. dextră implacabilis hostis Occubuit, nos hic pars quotacumque fumus:

Externo-

Externoque solo nostræ decora inclyta gentis Intulimus; nostris extulimusque decus.

IOHANNES STVARTVS Buchaniæ Comes, Equitum Francorum Magister,

Archibaldus Duglassius

Victoniæ Comes, Dux Turonensis, cum sociis ob præclara facinora maximis honoribus & præmiis à Carolo VII Gallorum Rege aucti, ad Vernoliva cæsi, Anno Christi 1422.

GALLIA vos titulis; vos Gallica regna tropæis
Auxistis. meritis utraque regna cluunt.
Tertia si invideant quid mirum! ingentia damna
Queis data, Saxonidûm dum cecidere duces.
Desine lingua procax verbis incessere: testis
Gallus adhuc servat tot monimenta ducum.
Et vos æternûm memorabit Gallia cives
Grata suos, titulos quæ dedit & tumulos.

THOMAS BODIVS

Araniæ Comes, omnium virtutum splendore, opibusque, ac potentià clarus, sub IACOBO III, cujus sorore uxorem habuit, subito impetu de gradu dejectus est: magno posteris documento, quàm præcipites sint rerum humanarum casus, & quàm subricæ Principum amicitiæ. Sepultus est Antverpiæ. cui CAROLVS Audax Burgundus affinis & amicus in exilio sepulchrum cum honorifico ellogio posuit, circa Annum Christi 1470.

ILLE égo, cui nuper blandum Fortuna benigna Risit, & in gremio sovit amica suo; Assinis Regum, cumulatus honoribus, amplas Auctus opes, solo Rege potente minor; Ecce modò immani percussus fulminis igni,
Vnde abeam, aut ubi sim, nescio, quóve serar.
Quæ dare Sors simulat nostris illudere damnis
Dura volens, data mi; nec data, surripuit.
Amissa & patria, & conjux, raptique Penates:
Vnica in exilio dextra relicta mihi est.
Dextera bellaci culta & benè cognita CARLO
Burgundo. cineres Belgica terra tegit.
bigratas causérne vices? At Principis ira.
Quæ nocuit, samæ prosuit illa meæ.

ANDREAS SILVIVS Eques,

A quo familia Largoa primum cepit initium, fortitudine, fide, & in primis belli navalis gloria illustris, à IACOBO III & IACOBO IV Regg. honoribus ac præmiis donatus, A° Christi 1490.

Hvc, bûc Nereïdes liquidum quæ finditis æquor;
Ite Deæ in laudes, & canite acta viri.
Vester erat. pelagi vobis cedentibus ultrò
Iura tenet, famulis & dominatur aquis.
Stant ipsæ attonitæ vastis dum puppibus acer
Imminet, & victas vincula ferre jubet.
Regisicæ, ingentes, non uno tempore fractæ
A paucis. quonam hæc Numine gesta putes?
Nec priùs hæc sieri, quàm cùm essent, credidit hostis,
Et cùm sacta sorent, credere vix potuit.
Vos domini rerum, vos lucida sidera terris:
Ast buic cum pelagi par decus onne deis.

ANDREAS BRITANNYS

Ob invictam cum in vita, tum in morteanimi magnitudinem Heroibus accensendus: magnis etiam Regibus ob virtutem tutem formidabilis. Sub Iacoso TV floruit, Anno Christi 1512.

DAMNA tuli, retulique alijs. prædator inultum Nil tulit. hinc magnis Regibus horror eram. In me clam coëunt odiis immanibus. Atqui Excipere infidiis Regia résne fuit? Quantum animi fuerit velles cognoscere? fractus Corpore, cantando prælia dura dedi.

ARA

MAGNANIMIS HEROIBVS

QVI
CVM IACOBO IV. REGE
IN FUNESTO PRAELIO
AD FLUIDONEM
OCCUBURRUNT
AD DIEM IX. VIII
ANNO CHRISTI
CIO. IO. XIII.

MAGNANIMI Heroës vobis hanc ponimus Aram:
Hac cum luctificis tristia signa notis.

Flent matres raptos natos, natique parentes;
Frater in fratris funere multa gemit.

It Tueda irrorans lachrymas, Nymphaque sorores,
Et quacumque colunt flumina mæsta dea.

Ergo surens tantum potuit Mars improbus, aut Mors,
Mortali ut caderent Numina tanta manu?

Ille avi decus augustum, spesque unica rerum,
Atque illi invictà pectora juncta side.

Dum simul hosti instant, spernunt simul omnia: nemo
Dum cessisse velit, nec superesse valet.

Felices

Felices anima, tanto quas Patria luctu, Quasque prior tollens Fama sub astra vehit!

VALTERVS SCOTVS Balcluchius,

Egregio suscepto facinore pro libertate Regis, ac aliis rebus gestis clarus sub IACOBO V Aº Christi 1526.

INTENTATA aliis, nullique audita priorum Audet: nec pavidum mórsve metúsve quatit. Libertatem aliis foliti transcribere Reges: Subreptam hanc Regi restituisse paras.

Si vincis, quanta ô succedunt præmia dextræ! Sin victus: falsas spes jace, pone animam.

Hostica vis nocuit. stant altæ robora mentis, Atque decus. Vincit Rege probante fides.

INSITA queis animis virtus, quosque acrior ardor Obfidet, obscuris nox premat an tenebris?

IOHANNES STVARTUS

Levinius Comes, ad Havenni fluminis ripam supra pontem non procul Limnucho, in causa Regia occisus; ipsis etiam hostibus multis lachrymis desideratus, IACOBO V Rege, Ao Christi 1526.

FORTVNAM, genus, imperium, & decora inclyta Patrum. Nosce, & sceptrigeræ semina vera domus.

Nulla deest virtus præstanti in pectore, & ore Eximio. Patriæ pura medulla suæ.

Pro Rege & patria, pro libertate relictà Arma capit. Qui non debuit, hostis erat.

Heu arma invifa! heu arma infelicia! vestro Sanguine restingui nec potuisse etiam?

Deflevere

Deflevere hostes.cur non servastis? atroces Nonne fuit satius abstinuisse manus?

GILBERTUS KENNEDUS

Cassilissa Comes, vir magni & erecti animi, ex insidiis per inimicos è medio sublatus est circa idem tempus, in eadem causà, A° Christi 1526.

Georgio Buchanano Auctore.

HIC situs est Heros humili GILBERTVS in urna KENNEDVS, antique nobilitatis honos.

Musarum, Martisque decus, patisque minister:

Et columen patriæ, præsidiumque suæ. Occidit insidiis fallaci exceptus ab hoste.

Bis tria post vita lustra peracta sue.

Parce hospes lachrymis, & inanem comprime luction...
Non misere quisquam, qui bene vixit, obit.

FRASERIORVM

Gens antiqua & numerosa, de re Scotica sæpe benè merita, à Reginaldinis per insidias commisso certamine tota extincta, nisi divinitus octoginta è principibus familiæ domi gravidas reliquissent uxores, quæ totidem editis maribus familiam redintegrarunt, A° Christi 1544.

MAGNANIMO Fabij ceciderunt funere quondam, Et Marti & patrie victima sacra sue.

Nos utinam hostilis peregrino Marte petisset Dextera! & ô patriæ si cecidisse datum!

At nos antiqua vnà omnes à stirpe recisi Occidimus, diris præda petita lupis.

Simplice nec fato miseri desungimur, ebeu! Nec genus, aut generis spes super ulla manet. Ah Fata! At superant faciles sera Fata marita, Atque novo gravida pralia Marte cient. Gensque renascendo surgit numerosior. Istà Lege iterum Fabij sors cecidisse velint.

IOHANNES BORTHVICUS

Eques clarissimus, tam charus Iacobo V Regi ob eximias virtutes, quàm invisus sacerdotum ordini ob veram pietatem fuit. Ob cujus sinceram professionem absens damnatus est: bona in fiscum relata: essigies post varia ludibria igne cremata Andreapoli XXIIX Maij. Anno Christi 1540. cui damnationi doctissimam Apologiam opposuit, qua extat in monumentis Martyrum. Multis annis postea superstes, senex placida morte obiit.

SEV peragenda foret mihi res ingentibus ausis,
Seu Fors intrepidis dura ferenda animis,
Vtrumque addidici hoc: audere ingentia in armis,
Et ferre invictis aspra & acerba animis.
Nec mihi cura mei est usquam. curam anteit omnem
Vna Poli, & pura Relligionis amor.
Mille notant probris caput hoc crudelibus hostes,
Absentisque cremant ignibus essigiem.
De capite, ô fatui! vobis sas ludere tantim.
De me qui statuat Arbiter alter erit.

DAVID LYNDESIVS

Montanus Eques, Fæcialium Princeps, quem Regem armorum vocant, Poësi Scoticanâ, variâ eruditione, & veræ Religionis laude clarus, IACOBO IV & IACOBO V Regg. familiaris, iisdem temporibus storuit, Ao Christi 1540.

MELLIFLVI cantus Siren dulcissima, qualem Scotigenæ Aonides & recinunt, & amant.

2

Delicie

Delicia Regum, tituloque ac nomine Regis.

Hoc fuerat Nato, quod fuit ante Patri.

Quam Musis charus, quam diis quoque Regibus olim,

Tam vera placuit Relligione DEO.

EPITAPHIVM
FORTISSIMORYM CIVIVM,
QVI CECIDERVNT
IN FUNESTA CLADE PINEIA
AD MUSSELEURGUM,
QVA INCIDIT IN D. X. VII 611
ANNO CHRISTI CID. ID. XLVII.

Constiterant conferta acies, densaque phalanges,
Non secus ac validà monia structa manû.
Hinc trepidat, refugitque hostis. victoria nostra.
Penè fuit, si non sata sinistra premant.
Occidimus: nostro meritas nec crimine poenas
Pendimus. ah! quò nos credulus error agit?
Non animis virtus, non duris robur ab armis
Profuerat, sati prascia mensve mali.
Occidimus, regni sos vigor integer avi:
Patriaque in nostro sunere tota jacet.
Sparge rosas violasque, hand ulla beatior urna
Tot tegit invictos Martia corda viros.

IOHANNES MALVILLYS Rethius,

Nobilis Fifanus, IACOBO V Regiolim familiarissimus, summâ vitæ innocentia, ob puræ Relligionis studium, in suspicione falsi criminis, iniquissimo judicio sublatus est A° Christi 1548.

QVIDNAM ego commerui? que tanta injuria facti? Hostis ut in nostrum seviat ense caput? Idem hostis, judexque simul. Pro crimine, CHRISTI Relligio, & fædo crimine pura manus. O secla! o mores! scelerum sic tollere pænas, Vt virtus sceleri debita damna luat!

GILBERTUS KENNEDUS

Cassilisse Comes, GILBERTI filius, in legatione Gallica veneno cum aliis Proceribus petitus creditur. Obiit Diepæ a.d. XIV Novemb. A° Christi 1558.

Qvæ decora heroum, que gens, quibus edita divis,
Quos, quantos dederit dia propago duces;
Vnum hunc si spectes, spectaveris omnia in uno,
Inque uno hoc omnis lucet imago domus.
Priscos reddit avos. felix nova secla nepotum
Excitat, & meritis auget utrosque suis.
Plurima restabant; ni Fraus malè tecta veneno
Tolleret. extrema funera Gallus habet.
INCVBAT usque gravis rebus Fortuna secundis:
ET NVMQVAM aquali Fata tenore sluunt.

IACOBYS MONTGOMERIVS Comes,

IACOBI Lorgiani filius, multa pro Religione in Gallia renată feliciter gessit. Hic est, qui in ludicro certamine provocatus HENR. II Galliarum Regem hastă peremit a.d. IV Eidus Iulias, ANNO CHRISTI 1559. Postea Donfronæ in Normanniâ obsessus, captus, Parisios deductus, præter sidem datam, Cath. Medices Reginæ instinctu securi percussus est A° Christi 1574.

GALLIA magnanimo dedit inclyta nomina, & ortus.
Proximus à Scotis ordo genusque venit.
Viraque regna fuson jactant, se jactat utrisque:
Nec mentita atavos mens generosa cluit.

Non

Non illo quisquam stricto concurrere ferro
Doctior. hoc cecidit-fulmine Gallus Atlas.

Iam sacer armorum pro Relligione renata.

Ardor agit. lethi quanta pericla adiit!

Subsidium obsessis adversa per agmina vexit,

Presenti miseros verelevavit ope..

Opposite stupuere acies. Fraus crimine sicto
Sustulit. Hec VIRTVS premia sepe refert.

IACOBVS SANDELANDIVS
Calderanus Eques, virtute, Religione, fide, & fortitudine clarus. Vixit A° Christi 1560.

GALLIA clara viris, quæ tot Mavortia jactas
Pectora; & augustis æmula terra notis,
SCOTIA, magnanimi tot nomina clara merentem
Nobilium in cætus hunc quoque ferte ducum.
Libertas animi celso sub pectore, pectus
Atque manus semper proque DEO & PATRIA.
Hinc quæ aliis domina est, sacta illi est gloria serva.
Virtutem hæc dominam sponte secuta suam est.

ANDREAS STVARTUS Ochiltrius,

Religionis Vindex, cujus domus piis omnibus semper azylum suit, iisdem temporibus claruit A° Christi 1561-

AMBITIOSVS honos; fortune, gratia, luxus,
Sunt mihi, quamquam aliis maxima, vifa nihil.
Te fequor alme DEVS, vos & meliora fequutos
O. Proceres! melior quos Deus intus agit.
Hinc fincera Fides, & veri Numinis ardor
Tollit humo, nostrum nobilitatque genus.

Est genus, & generis mihi Regum ex stirpe propages. Hac mihi, & hac potius sint potiora meis.

VALTERVS LONDIVS

Antiquæ & opulentæ familiæ in Fifa Princeps, in quâ decimus a Gvillelmo Rege (qui Leo dictus) recenfetur, interruptâ successionis serie; ipse fæcundâ liberorum, Nepotum, & Pronepotum propage felix. felicitatem cumulavit beata Lux renascentis Religionis: pro quâ cum optimatibus senex arma sumsit. Moritur Prid. Nonas Martias A° Christi 1567.

STAT domus antiqua, & gentis prælustris origo LONDIACE, divis Regibus orta atavis.

Didita per varias stirpes, & nomina, lætâ Progenie, adsciscit stemmata clara suis.

Hinc memorat VALTERVS avos, titulosque vetustos,

Huberis hic habitat jugera leta soli.

Post decora hæc Atavûm, & tot felicia secla, Succedit diæ Relligionis honos.

Vivida cui juveni vegeto sub pectore Virtus: Nec pudet armorum pro Pietate senem.

Quæ tot clara retrò numerat Gens secula Avorum, Hòc meruit cum Diis vivere perpetuum.

IACOBVS STVARTUS

Moraviæ Comes, Prorex pro Iacoro VI rem Scoticam feliciter gessit, puræ Religionis Assertor acerrimus. Abæmulis Limnuchi ex insidiis glande trajectus, magno omnium desiderio moritur ad d. XXIII Ianuarii, Anno Christi 1570.

TER tua dicturus cum dicere singula conor, Ter numeri, & numeros destituere soni.

Nobilitas,

Nobilitas, animus, probitas, sapientia, virtus,

Consiluam, imperium, pectora sancta, fides,

Cuncta mihi sinul hac instant certamine magno:

Vt sibi, sic certant viribus ista meis.

Ipsa adeò Aonides cum vellent dicere, cedunt

Sponte sua numeris hac, Buchanane, tuis.

IDEM

Georgio Buchanano Auctore.

Ovamvis flere nefas te calo Iacobe receptum,
Tot populis numquam mors fuit una gravis.
Nulla umquam tantum se ingessit pectore virtus,
Signa nec ostendit tam manifesta sui.
Nullo umquam Impietas gavisa est funere tantum,
Nec sibi plus juris credidit esse nefas.
Icta licet tanto genitrix sit Scotia luctu,
Tam genitum gaudet, quam periisse dolet.

MATTHEVS STVARTUS

Leviniæ Comes, IACOBI VI Regis Avus Paternus, idemque pro Nepote suo Prorex, in repentino tumultu ab hoste captus, codem die cum custode suo, eadem infelici glande transverberatus interiit Sterlini, IV Septemb. Anno Christi 1571.

Georgio Buchanano Auctore.

REGIS avus, Regis pater, alto è fanguine Regum,
Imperio quorum terra Britaina fubest,
Mattheus: genuit Levinia: Gallia fovit:
Pulso Anglus thalamum, remque, decusque dedit.
Cepi invicta manu, famam virtute refelli.
Arma armis vici, confilioque dolos.

Gratus

Gratus in ingratos. patriam justeque pieque.
Cum regerem, hostili persidià cecidi.

IDEM
Iohanne Ionstono Auctores.

Sors mifero illudens cumulat mala multa. Stetit mens
Celsior, haud ullis contremesacta minis.
Ante oculos cerno crudelia funera Nati,
Atque uno in Nati sunere mille neces.
Hinc petit Invidia rabies: hinc dira Tyrannis
Vexatum patrià cedere cogit humo.
Exilium exitio est. Tanto cessisse surori
Panituit. miseros hac dedit hora Lares.
Vis melior Fati Fatum domuisse videri
Iam poterat, cum me mors properata rapit.
Cur suriata in nos sic surgunt Fata? Deorum
Immortale genus, quòd sumus, illa probant.

ARTURUS FORBOSIUS

Confilio & manû promptus, ante suorum aciem ardore pugnandi provectus à Gordonianis cæsus est ad Tullium-Angusiani XI Octob. Aº Christi 1571.

CVR tantum memoras ARTVRVM Brittona gestis
Tot celebrem, superans Fama vetusta sidem?
Me specta veris illum virtutibus auctum.
Materies tantum, non manus illa deest.
Quòd si Fama voles nostris tantum addere rebus,
Auspiciis siam non minor ipse tuis.

IOHANNES

IOHANNES ARESKINVS

MARRIA Comes, Prorex pro IACOBO VI moritur Sterlini XXIX Octobris, Ao Christi 1572.

Georgio Buchanano Auctore.

SI quis Areskinum memoret per bella ferocem, Pace gravem nulli, tempore utroque pium:

Si quis opes sine fastu, animum sine fraude, carentem Rebus in angustis suspicione sidem:

Si quòd ob has dotes sevis jactata procellis Fugit in illius patria fessa sinum:

Vera quidem memoret, sed non & propria: laudes.
Qui pariter petet has unus & alter erit.

Ulud ei proprium est, longo quòd in ordine vitæ Nil odium, aut livor quod reprehendat, habet.

I D E M Iohanne Ionstono Auctore.

Nobilis heroum soboles, cognataque caso Pectora, mens, virtus, robora, rara fides.

Que celi Genius celso dignatus honore. Subvehit, & pure Relligionis amor.

Obsequio in Reges, cultu, studioque fideli În patriam, meritis nec prior ulla domus.

Hec vestra. hec vestri dederant decora inclyta Patres; Succedens veteres gensque perennat avos.

His stetit antiquum vobis decus: hisce paratum. Nec rapere hoc vestrum mors potis ulla decus.

DEMETIT atra manu mors omnia. AT inclyta Virtus, Et Pietas aquant ultima secla deum.

ALEXANDER

ALEXANDER HYMIVS

Fortissimæ & clarissimæ gentis Princeps, moritur Anno Christi 1573.

SVNT mihi opes, animique, & Martia turba clientum, Doctaque gens acri bella ciere manu.

Nec mihi parva cluit sumptis modò gloria ab armis,

Et steterunt dextrà signa parata meà.

Illectus falsa veri sub imagine, vertor Nunc aliò: atque aliò Sors mihi versa abiit.

Si par magnanimis adfit constantia captis, Primos me possis inter habere duces.

GVILIELMVS KIRCALDIVS Grangeanus

Animi, corporisque robore invictus; duélli glorià de fors tiffimo hostium ad certamen provocante partà, utriusque partis spectante exercitu, clarus. Pro Religionis & Patriæ libertate contra Gallos in Scotia militantes pugnavit Eques, Pedes; Solus, & cum Sociis, prospero semper eventu. Sed dispar fortuna in exitu fuit. Ad extremum enim mori coactus est in foro Edimburgensi III Nonas Sextileis Aº Christi 1573.

MAGNANIMOS bûc pone duces, quos incluta Roma.

Extulit, & si quos ultima secla canunt:

Non minor hic animis, atque immortalibus aufis; Non minor invictis dextra superba animis.

Accola scit Rhodani & Ligeris: scit belliger Anglus,

Quaque patet gemino Scotia mista sono. Quam benè consultum Patrieque, sibique, suisque,

Ni malè confultum callida fraus raperet!

PRACI-

Est via, ni teneas cum ratione modum.

GILESPICYS CAMBELLYS

Argatheliæ Comes, paternarum virtutum æmulus, tantâ familiâ dignissimus, Religionis Assertor fortissimus, moritur A° Christi 1573.

GENS Albina, vetus, gemini incunabula Regni
Que posuit, (suerant nam duo Regna priùs:)
Illa viris armisque potens, totque aucta tropeis,
Que dominos rerum tot dedit una Deos;
Hec vavos, atavosque dedit. loca prisca tenemus,
Tecta, Lares, mores, va decora alta ducum.
Sufficeretque vetus nobis ea gloria: verùm
Major ad ignoti nos vehit astra Poli.
Adscriptique Dei jam sancta in federa cives,
Magnanimi audemus pro Pietate mori.
Gens que jura priùs dederat, nunc accipit. Ergo

Bis felix: que dat, que nova jura capit.

KENOTAPION

Scotorum militum, qui ab amicis & fociis improbâ rabie contrucidati funt in castris, ad Wesenburgum, medio inter Revaliam & Narvam itinere in Livoniâ. Anno Christi 1574.

Scotia fæta armis, totaque fæta viris:)
Poscentique etiam mittit tibi Svecia turmas,
Queis freta auxiliis Moschica regna premas;
Queis sine nec tua tuta satis, nec pellier hostem
Posse putas, Russos prosubigique truces.

Ast tu barbaricis Russorum immanior hordis,
Auxiliatrices perdere es ausa manus.

Nec datur immanem contra se Marte tueri
Savitiam. his pariter castra, acies, tumulus.

Inselix tellus! tamen isto cespite felix,
Quo tegeris, tegis & tot monimenta virûm!

ALEXANDER CVNINGAMVS

Glencarniæ Comes, cognomento Bonvs, acer Religionis. Affertor, moritur Ao Christi 1574.

QVID temerè inceptant nascentis lumina lucis Opprimere? At frustra indicere bella DEO est.

Pro nobis DEVS est. Divino robore freti, Intrepide andemus ire per arma virûm.

Ille olim Isacidas divisa per aquora vexit, Subducens Phario libera colla jugo.

Quo duce rumpo vias. Gallorum millibus ingens Terror eram, signis que pavesacta meis.

Forten:, selicem me dicunt secula. Sed qua Nomina dat Pietas sunt potiora mihi.

Nomina quid? Res certa mihi est, Spes certa coronæ Cælitis, & divis inseror ordinibus.

THOMAS MEZENTIVS

Heros magnificus, Urbis Abredonensis Præsectus, moritur XII Kal. Ianuari, A° Christi 1576.

Ovi priscis gaudens titulis, & jure vetusto, Inter tot claros eminet unus avos;

Clara Urbis pralustris honos, princepsque, caputque, Fama, cultu, animis qua prait una aliis.

G 3

Magnifi-

Magnificis opibus, numeroque potente clientum,

Prole, nuru, & generis clara frequensque domus.

Hec pueri in patria quondam nos vidimus. Eheu!
Quò rerum species illa decorque abut?

Semina adhuc divina domus, generisque supersunt, Sanguinis & noscient secula prisca notas.

DISCE vices rerum. Tanta hac mutare vetustas Evaluit. Qua stant jam quoque regna ruent.

IOHANNES LEON Glammius

Magnus Scotiæ Cancellarius, omni virtute clarus, literarum patronus fingularis; dum civilia inter Proceres discidia sequester componit, ipse infelici glande trajectus, solus in repentino tumultu periit Sterlini XVII Martii, Anno Christi 1577.

NOMINA quid terrent? feritas hic nulla leonum. Mitia magnanimo pectore corda gerit.

Quantum animi ingessit generofa in pestora Mavors; Tantum animion faciles excoliere Dea.

Rarus honos Musis: studiorum nobilis author:

Et pater, & patrie splendida fama sue.

Dum patrie pacem concusse turbine rerum Conciliat, diris occubat insidiis.

Impia, dira manus, non hossem caedis: At isto Vulnere crudelis quod petis, est Patria.

GVILIELMUS KETHVS

Georgii Comitis Mareschalli Scotiæ Frater, magnæspei Iuvenis, in ipsoætatis store, insessio vulnere prope Genevæ urbis mænia sublatus, ingentem luctum Genevensium Urbi,

Urbi, ac maximos mærores suis omnibus reliquit, xxiv IulI, A° Christi 1577.

THEODORO BEZA Auctore.

HEV GVILIELME, quibus lachrymis tua funera, quonam Fletu satis deplanxero?

Téne igitur pietatis amor, vitaque beata. Ardore pectus saucion,

Per maria & terras Arctoæ à finibus oræ, Genevæ ad urbem adduxerint,

Inflicto (beu facinus!) sceleratæ vulnere dextræ, Vitam Genevæ ut poneres?

Infuetumque diu pacata civibus urbis. In te inchoaretur scelus?

Nec te animi virtus juvit generosa, suoque. Par corpus ingens hospiti?

Et quem sperabant auctum spectare parentes Corporis & animi dotibus,

Lugebunt vità cassum: saltemque jacere.
Tellure patrià velint?

Commissionique tibi (dicant fortassis) alumnum Nobis Geneva reddito?

At vos lugubri vobis quoque voce Geneva, Audite, quid respondent.

Testor, ait, cali verum mihi Numen amicum, Legesque testor patrias,

Displicuit facinus, quantum justisque piisque Par displicere civibus.

Nec culpă hic nostră sceleratus vivit inultus, Vindicem habiturus alterum.

Quinctiam hac fanti calesti ex arce GVILELMO Vos, ô parentes, credite:

Ne me,

Ne me, ne juvenem indignà ceu morte peremptum Avus, paterque, plangite;

Celorum at potius subitò sic arce recepto Vterque gratulamini.

Namque piis, ferro, placida seu morte quiescant Iuvenes, senesque mortui,

Q v E vitam hanc miseram lux terminat, hac simul avi V sum perennis inchoat.

IDEM.
IOHANNE IONSTONO Auttore.

Tot maria, & terras sancto virtutis amore.

Emensum amplexa est culta Geneva sinu;

Dumque viam præit illa mihi ad sacraria cæli,

Sustulit immiti Morta maligna manû.

Nulla umquam slevit sic sunera mæsta: perennes

Susficit in sletus ipse Lemannus aquas.

Parce Pater lachrymis; germanaque pectora, tuque Urbs

Hospita. Si patrii hinc tecta adeunda Poli,

Non poteram propiore solo, potiore recessu,

Hinc petere ætherei lucida templa Poli.

GVILIELMVS KETHVS

Scotia Mareschallus Comes, GVILIELMI optimi & piissimi qui obiit x Augusti, Anno 1580, Pater; GEORGII Comitis, qui dignitatem avitam nunc tenet, & GVILIELMI illius, qui Geneva infausto vulnere peremptus est, Avus: singulari pietate, prudentiâ, & vita innocentiâ, GVILIELMO Filio & Nepoti superstes, extremâ senectute piissimè obiit ad d. VII Octob. Anno Christi 1581.

MENS tranquilla animi; gravis & pacata senecta, Clara domus proavis, prole, Lare, atque opibus.

HEROES SCOT.

Visus es his tantis fortunatissimus HEROS, Parque odio aut major Sortis & Invidia.

AT MALA sunt subtexta bonis. Duo funera cernis,
Ista pii Nati, ac illa Nepotis erant.

REBVS in humanis nil fas dixisse beatum, Fatalem donec verterit hora rotam.

IACOBYS CRITONIVS Clunius,

Musarum pariter ac Martis alumnus, omnibus in studiis, ipsis etiam Italis admirabilis; Mantuæ, à Ducis Mantuani filio ex nocturnis insidiis occisus est, A° Christi 1581.

Excolit. Admirans Itala terra virum

Ambit; & esse suum vellet. Gens æmula vitam

Abstulit. An satis hoc dicat ut illa suum?

Mantua habet cineres, scelus exsecrata nefandum.

At tumuli tanto gaudet honore tamen.

IACOBYS DYGLASSIVS

Mortonius Comes, Prorex Remp. cum aliquot annis feliciter pro Iacobo VI rexisset, securi cervicem præbere jussus in foro Edinburgensi, instabilitatis rerum humanarum rarum exemplum posteris reliquit, postridie Kalendas Iunias A° Christi 1581.

HVNC specta Heroëm, celso cui spirat ab ore.
Majestas, toto & pectore rarus honos.
Augustos inter terrarum lumina Reges,
Pro Rege & Domino Regia sceptra tulit.
Consilium, imperium, virtus, facundia, census,
Quaque homines capiunt, quaque dedere Dei,

Vnus

Vnus cuncta fuit. nihil ad fastigia summa.

Defuit, aternium si sua Fata darent.

Sed viden' ut subito Fatorum turbine versa.

Omnia, & in præceps pondere pressa suo?

Discite mortales mortalia temnere, & illa

Quarere, qua miseris non rapit aura levis.

IOHANNES COCBURNUS Ormistonus,

Nobilis familiæ Princeps, verâ pietate & virtute clarissimus, Religionis& bonarum partium fautor & assertor constans & gravis, moritur Edinburgi ad diem xxiII Novemb. Anno Christi 1583.

CLARA domus genere, & meritis illustris avorum,
Persugium miseris, hospitiumque bonis:
Calitus accipiens aternae incendia lucis
Lumina dissindit larga benigna aliis.
Hec tibi dat lucem: lucem tu reddis & illi;
Vester & immensa luce resulget honos.
Frustra molitur male-sana protervia serro
Tollere. Nónne Dei provida cura tegit?

FIDE DEO. PIETAS homini tutissima Virtus.

CETERA spes mendax destituit miseros.

HVGO MONTGOMERIVS,

Eglintoniæ Comes, cæfus ab æmulis ad Annocum amnem ad d. XIIX Aprilis, Ao Christi 1586.

ILLA opifex follers rerum, magni æmula Olýmpi.

NATVRA, immensis ambitiosa opibus;
Illa sibi de te certans quæ singula, rara,
Vix aliis, dedit hæc euneta benigna tibi.
Sic artus, sic ora, animos, sic pectora sinxit,
Cæteraque bumanis anteserenda notis:

Vix

MEROES SCOT.

Vix aliquem ut credas mortali semine cretum,
Ast quales tulerunt secula prisca deos.

Invidiosa nimis visa hæc mortalibus. Ergò
Tollere mox properat insidiosa manus.

FORTVNAM ingentem gravior sepe exitus weget:

Pracipitique vides fulmine magna quati.

IOHANNES IONSTONYS Annandianus,

Princeps gentis suæ, limitum Occidentalium Præsectus, moritur V IunI, Ao Christi 1587.

GENS connata armis extremo in limite, duris
Hostibus hinc, celfis obsita & inde jugis:
Callida ferratas dextra vibrare sarissas,
Sive placet bellum cominus ense geri,
Sive per acclines montes, per tesqua, viarumque,
Invia, pennato subdere calcar equo:
Hoc sumus, hac prima nobis elementa juventa.
Hinc animus, robur, consiliique vigor.
Sors varia. At victrix generoso in pectore virtus
Enitet, & nullo turbine fracta jacet.
Ante diem quamuis properarunt sunera Parca:
Stat tamen in Nato sama secunda meo.

ARCHIBALDUS DUGLASSIVS

Angusiæ Comes, cognomento Bonvs, singulare sidus seculi sui, magnum sui desiderium apud omnes bonos reliquit moriens, A° Christi 1588.

Q v 1 s neget, ô Heros, lapsum te sede supremâ Calicolum, cali quem tegit usque favor?

Virtutum

Virtutum accipiens calestia semina ab astris,

Hac largo in terras sanore tota refers.

Flos Procerum, Patriaque; tui lux aurea secli:

Si lucem hac tantam secula serre queant.

Tanta prait juveni rerum si gloria, qualis

O tandem, quam sunt Fata datura seni?

Ah Fera sata trahunt! Major stat gloria calo.

Calum oriens, abiens, semper ubique tenet.

Inclytæ Duglassionum Genti,

Toties de re Scotica bene-meritæ.

VNDE mihi surgunt tot Martia nomina gentis?
Quis locus his, aut quâ parte locanda seram?
Scipiade, Decii, hîc assertoresque Camilli,
Et quotquot celebrat Martia Roma duces.
Hos ubi jam sistam? vel quónam carmine cunctos
Exequar? an paria his me dare posse putem?

IACOBYS HALIBURTONYS

Præfectus Taodunenfis annis xxxIII, Equitumque Regiorum ductor, vir. fortiffimus, Religionis Affertor gravis, moritur pridie Kalendas Februarias, A° Christi 1388.

Andrea Melvino Autore.

TE Patria oppressam eripui bellacibus Anglis, Eripui Gallis, Romulidumque jugo. Restitui tibi te ereptam civilibus armis. Lux vita integra, laus sine labe sui. Tueda, Taus, mihi Glotta, mihi Bodotria testis, Cunque Caledonio Grampius Oceano.

Alectum

HEROES SCOT.

Alectum Ænejæ felix me præfide longim; Longius esto mei præfidio tumuli.

IDEM

Iohanne Ionstono Auctore.

CORPORE non magnus, major sed viribus, acri Pectore, & intrepida mente manuque simul.

Impiger immumeris pro Relligione periclis Object toties Marte furente caput.

Cetera si taceam, que Sors tulit obvia belli:

Hocce tuum, hoc fortes nam peperere manus.

Ecce incurfantes tres uno in tempore in unum;

Ecce unus sternit corpora vasta triun.

Ergo confilium, pietas, tot pectora, robur, Sic poterant parvo corpore cuncta capi?

N. Montgomerivs Lorgianus

IACOBI Comitis filius, belli glorià clarissimus, in postremo bello civili, pro Religione fortem & fidelem operam navavit HERRICO IV Francorum & Navarrorum Regi. Infausto vulnere cæsus est ad Dolæ meenia in Britannia Gallica ad d. XI Ianuarii A° Christi 1590.

AVDAX mille neces per aperta pericula querit.

Enthea vis totum pro pietate quatit.

Bellantem quoties hunc vidit Gallia in armis,

Belligeri toties credidit arma Dei. Belliger hinc Mavors nec se jactaverit armis,

Si non Marte suo fulmina tanta premat.

PATRICIVS LYNDESIVS a Byrris,

Religionis vindex, vir fortifimus, moritur ad d. x1 Decembris, A° Christi 1589.

DVM Mars cuncta ferox peregrino milite vastat, Et duplici Patria vulnere pressa gemit,

H 3

Be dis

În dubiis fulsit rebus tua plurima virtus, Estque Deo & Patrie certa probata fides.

Seu pedibus, seu poscit equo te fervidus hostis, Sive petis, dura robore victus abit,

Lethea, Langfidum, Creichion, Carbarrius, ista.
Horrida militie sint monimenta tue.

Iam positis armis paci suspendis & arma.
Ipse tua. Est pacis nec tibi cura minor.

Talis vita fuit. felix mors inde fecuta.

OPTIMA mors, cali que venit aucta bonis.

IOHANNES CAMBELLYS Cadellus Eques,

Heros laudatissimus, securus nocturnas per insidias nesaria crudelitate petitus occidit, ssi Februarii, Anno Christi 1592.

ERGÒ fides, pietas, probitas, sapientia, virtus Sic uno in tristi sunere cuncta jacent?

Vinquam si deciut tot lumina rapta perire; At tali indiguum sorte perire suit.

Heu que invisa manus potuit sic perdere? que fraus? Cur Nox insidiis insidiosa faves?

Dite Manus sata, Fraus Furiis, Nox edita ab Orco, Divina haud poterant lumina ferre viri.

IACOBVS STVARTVS

Moraviæ Comes, à conjurata hostium manu, domo sua ad Fortham priùs incensa, multis vulneribus confossius est, ad diem vi Februarii, A° Christi 1592.

PECTORE magnanimo species veneranda renidet, Et decus, & decori gratia juncta suo.

Magnani-

Magnanimum qualem memorarunt Hectora vates, Qualis & Alcides conspiciendus erat.

Quin super hos spes alta, ingens, magna omnia vincens Extulerit, si non invida Fata premant.

Et premere haud potuit mortalis dextera. Vis, fraus, Inique unum coëunt cuncta elementa fimul.

Instat flamma, urget sumus, premit unda, sepulchrum Terra negat. Cali sidera sola patent.

Sic divûm genus è patriis quod decidit aftris,. Scilicet hoc decuit aftra subire gradu.

IACOBYS COLVILLYS

Pietate, & fortitudine supra ætatem insigni, in adolescentiæ slore spes maximas morte præreptus destituit, Anno Christi 1924.

MARTIS progenies Pater. At patris inclyta proles.

Musarum & Martis flagrat amore simul.

Musarum ad sacros latices ductante Moravo Phæbigena, large fluminis hausit aquas.

Primien opibus tamis Patria imbuit. Excolit inde. Francia Mavortis gloria & Aonidian.

Videt & obstupuit juvenem virtute valentem Vrbs ValerI, Hispano milite cincta truci.

Ah! si Fata virum servassent! haud foret ullus Musarum aut merito Martis honore prior.

IOHANNES METELLANVS

Magnus Scotiæ Cancellarius, moritur III Octob. Anno Christi 1595.

POST varios rerum casus, vultusque, vicesque, Dum sequor ambigua sceptra superba Dea; Hic primum quam non steteram cognoscere capi, Quando me Fati vis inopina trabit.

Quid proavi, quid pulchra domus, quid gloria, opesque? Cetera quid, mundus que veneratur iners?

Frustrà hec mortales! Quemquam istis stare beatum Creditis? ô vana! ô pectora ceca hominum!

STAT selix ille, æternum quò perstet in ævum Qui satagit. STABILE hic perpetuumque NIHIL.

II.
IDEM de se moriens.

VIXIMVS. At PATRIA & PIETAS ignoscite: vobis Quum potui, heu doleo! consuluisse minus! QVANTVLA vita hominis, quam mens male-provida! nostro Si sapis exemplo, VIVE DEO & PATRIÆ.

ROBERTUS MONTGOMERIUS

HVGONIS Comitisillius, qui ab æmulis sublatus est, Frater, post incredibiles planè res gestas in fraternæ cædis ultione, depositis armis, & damnata vindictæ cupidine, pia & placida morte obiit die xx Augusti, Anno Christi 1596.

VINDICIBUS quantúm nuper gravis arsit in armis,
Dum parat, heu! fratris Manibus inferias;
Nunc tantúm damnat sumpta infeliciter arma,
Atque dolet tristes suneris exequias.
Nempe inimicitiis positis, ac vindice ferro,
Pacatoque animo jam potiora sovens,
Edicit cunctis tam dirum ponere serrum.
SCILICET ultorem sanguinis esse DEVM.

Fortiffimis

Fortissimis viris in obsidione Hulsti cæsis, fulminante ad mœnia Alberto Archiduce Austriaco, Ao Christi 1596.

Excidere? Et quis non fulmina tanta tremat?
Fulmina terrifico quatientia tecta fragore,
Iunctaque nimbiferis horrida tela globis.
Ast magis, hocce magis vobis vis mascula surgit,
Atque animos addunt aucta pericla novos.
Hispanæ tremuere manus, stupuere cohortes;
Torpuit occulto mensque soluta metu.
Lam jurant non hos Geniis mortalibus ortos:

Aut si homines, majus numen adesse Dei.

IACOBYS LYMISDENVS Arderius,
Moriour XXIII Augusti, Ao Christi 1598.

PRIMA, decus, thalamos, & opes mihi contulit atas,
Proxima at innumeris aucta pericla malis.
Vivere cum desii, vixi. Quod desuit avi
Mortalis, nobis vita beata dedit.

LACHLANYS MACLANYS Duartins,

Excelso prorsus animo, & Heroicâ corporis dignitate pariter & robore; cum nobilissimis Heroum veterum virtutis laude comparandus, ex insidiis per sororis sue filium indignissima morte peremptus est, Aº Christi 1598.

HEROVM veterum nova gloria, fama novorum,
Fama vetus, pariter gloria prifca, recens.

Objice tela, neces & mille pericula rerum;

Deficient citius tela, pericla, neces;

Quan Maclano animi, aut animis sua robora, dextra

Pectora, pectoribus consiliive vigor.

I

NVSQVAM, heu! tuta fides. ferit impia dextra Nepotis. HEROEM hac nullum secula ferre valent.

ALEXANDER MORAVIVS Tullibardinus,

Scotorum militum in Belgio præsectus, ad Bommeliam ictu maximi tormenti ænei prostratus est ad d. XVII Maii A° Christi 1599.

QVID sibi vult tanto rerum molimine Iberus,
Cogat vt immensas totius orbis opes?
Ne perculsa minis metuas BOMMELIA: frustra.
Te poscat: vires senserat antè tuas.
Hoc caput ille serox poscit, me destinat unum
Exitio. satis tu redimenda meis.
O utinam hoc nostro possem satiare Tyrannum
Sanguine! jam felix Belgica terra fores.

IOHANNES CARMICHAEL

Eques fortissimus, à conjuratâ Latronum limitaneorum manu, de tribu Armistrangiorum, cùm ad jus dicendum patrio more veniret, ex insidiis in via occisus est ad d. xvi Iuni, A° Christi 1600.

DVM parat extremis populis prope limite in ipso,
Ævus ubi Anglorum distinet amnis agros,
Dicere jus, ac jure vagos cohibere latrones,
PRINCIPIS augusti jussa, vicemque obiens,
Gens legum impatiens, gens rapto vivere sueta,
Exceptum diris sustulit instidiis.
Nemo magis gravidas callens torquere sarissas,
Et patrii moris nemo magis retinens.
Heu! ubi nunc jus, sas? si sic impuné verendi
Sacra Magistratus contemerare licet?

ALBEANDER

ALEXANDER BRYSSIVS

De Aula-Comitis, verâ pietate, & vitæ sanctimonia præstans, moritur prid. Kal. Novemb. A° Christi 1600.

SCEPTRIGERÛM antiquâ ducens ab origine fastos
BRYSSIADÛM, haud tantis se tulit indecorem.
Intemerata domus vitiis, virtute refulgens:
Mensa parata bonis, splendida, culta, decens.
Mens scelerum exhorrens, tâm gaudens simplice recto,
Quâm scelere & vitiis nobilium aula viget.
Corpore desecto, spretis mortalibus, unum
Sancta anima ex animo quærit habere DEYM.
Quarit amans; quærensque habuit sub pectore sancto;

Quo sine vita umquam, vita nec ipsa fuit.

ALEXANDER BODIVS

Felici Genio ad omnem literarum & virtutis cultum natus, eruditionis & ingenii Poëtici pulcherrimis relictis monumentis, peregrinatione per magnam Europæ partem bis obita clarus, præmatura morte in florentisætatis cursu raptus est īv Eidus Aprileis, A° Christi 1601.

HEROVM genus antiquo de stemmate avorum,
Quos tulit Heroum Martia terra parens.
Qui dedit Heroas divina carminis arte,
Græcia queis felix, queis cluit & Latium:
Quique pari cultu divas dedit Heroinas
Quas fama illustres secula cana ferunt.
Ipse animis Heros, & dio frontis honore.
Heu! nunc extinctum decolor umbra notat.
Quid mirere igitur BODIVM hic spectarier? Inter
Heroas meruit jure tenere locum.

IACOBVS

IACOBVS DVGLASSIVS

Buchainæ Comes, Roberti Patris optimi filius fimillimus, familiæ unicus hæres, ac paternarum fimul omnium virtutum, inter maximas mortalium spes, & suorum vota, anno ætatis xxi exacto, maximo omnium desiderio & dolore extinctus est ad d. xxiv Augusti Aº Christi 1601.

ILLE sue spes sera domus, spes ocyus omnes Prevortens, in se verterat ora hominum.

Ante annos, animosque acres, curasque virileis, Atque gerens patrio pectora plena DEO.

Aurea lux gentis, magni genitoris Imago; Delicie Aonidiun, dulcis amor Charitum.

Vix medio in vitae cursu, & vernantibus annis Tantas spes rerum destituit properé.

O spes præcipites rerum! ô fallacia vota! Quám nihil humanâ fidere sorte decet!

AT SPES alta Poli, calestibus aucta tropais, Clara per atherias tollit in astra vias.

EPITAPHIVM eidem.

HEIC jacet ante diem lachrymoso funere raptus, Flos Patrice, & gentis splendor DVGLASSIADARVM. NVLLO umquam tantum gavisa est hospite Tellus.

IACOBVS LYNDESIVS à Byrris,
PATRICII fortissimi Heroïs filius, PIETATI & PATRIA
devotus, moritur V Eidus Novemb. A° Christi 1601.

LIMINE in augusto recubat LYNDESIVS Heros,
Magnus avis, magno nec Genitore minor;
Seu PATRIÆ pia jura vocent in prælia dexteram;
Seu PIETATIS opus forté requirat opem.

Cui sincera Fides, calo gratissima virtus, Candida mens celso in pectore, larga manus. Ah jactura gravis! tamen hoc solatur amicos, Virtutum haredem quòd superesse vident.

> In Exequias illius funcbres, quæ profusa in terras nive cohonestatæ funt.

Etherio, è terris astra serena subit.

Aurea mens, & cana Fides, candore nivali

Purior, in terris quando habitura parem?

EPITAPHIVM BORVM QVI PRO RENASCENTE RELIGIONIS LVCE IN GALLIA

MORTEM FORTITER OPPETIVERYNT.

H & C Mars, hec Pietas, gemino hec sub nomine Tellus
S C O T O R V M meritis signa superba locant.
Robora, quot magnis numquam venere Mycenis,
Magnanimum rapuit Gallia dura virûm.
Felici geminam meruerunt sunere vitam:
Hanc Virtus, Pietas donat habere aliam.

EPITAPHIVM
FORTISS. VIRORVM
QVI
PER HÆC BELLA CIVILIA
IN BELGIO
OCCUBVERVNT.

VOSNE etiam hic memorem, fortissima pectora, cives?
(Plus quam etiam cives Belgica terra vocat:)

IOHANNIS IONSTONI HEROES SCOT. Par utrique decus genti, par gloria rebus.

Huic animam, atque omne huic, quod dedit illa, datis.

Vna salus, iidemque Lares, sanctique Penates,

Sollicitudo, metus, vita, pericla, neces.

Præterea an quidquam poscat sibi patria tellus? Quin patrià vobis Belgica terra prior.

Vulnera quot numerant hostes, quot Belga triumphos,

Hinc vobis totidem parta tropaa nitent.

Erata haud terrent acies, non dura minantum

Agmina, Belligeri sava nec ira Dei.

Iam vos felices tandem certamine functi. Ast quanam ô Belgis meta laboris erit?

Da fessis finem rebus, da cernere portum

Alme PATER. Tibinos thura, precesque damus.

FINIS.

IONSTONI IOHANNIS Historiam Illustrium Heroum Carmine expressam.

VM canis HEROAS meritisque & fortibus ausis Insignes, Patria Lumina magna sua, Tu gratus Patrie civis: Tu civibus idem

Te charum effe facis. Quid potiora velis?

Fallor? an his ipsis, quos dio carmine laudas,

Nomina cum Titulis queis rediviva facis, Te facis esse parem? Scriptori ne sua desint

Pramia, perpetuum nomen ab arte feres.

Hinc illis à te crescet, tibi crescet ab illis Gloria. Felices vivite honore pari.

Th. Cargillus Abred. S. R.

De iifdem Ion. Ion stront Heroibus avo dignif.

ORNARVNI Patriam Proceres; Patriam Proceresque.
Ille Caledonia primus in Historia.

Sic decori antiquo nuper decora addita. sed nunc Ecce isti atque illis auctus ab arte decor.

Tu primus IONSTONE Taum, Tyberim quoque mensus, Musarum immensum combibis Oceanum.

Te duce nunc plaudit pedibus, nunc carmina dicit Marte Heros magnus, maximus arte tuâ.

Quantum ornant Patriam Proceres, Patriam Procerésque.
Ille Caledonia primus in Historia:

Tam tibi nunc debent BUCHANANUS, & Insula, & Heros: Tu Procerum, & Patria, tu decus Historia.

Ad eumdem Heroum Auctorem.

DVM magnos animos, dum fortia pectora Gentis, Dum canis HEROVM prælia, facta, fidem; Numine quod Pallas fingit, dum carmine pingis; Tu te nobilitas, nobilitasque Tuos.

AL. HYMIYS.

AD EVMDEM.

V 1 x bené prodierant nobis longo ordine Reges Albini, ornatu lumina clara novo, Cúm subitó majora feré moliris, & audet Enthea vis dia semina mentis agens, Illustres animas, Regum Comitesque, Ducesque, Ælternis Fama concelebrare notis. Hos sua vel Pietas, vel fortis robora dextra Commendant, Titulis utraque fulta tuis.

Et meri-

Et meritò ante alios claro splendore coruscant,
Quorum operà inter nos Relligio alma viget.
Ergò tuis hos Semideos modò Regibus addis,
Ceu post mortales, Numina prima, deos.
Romule nunc non invideo tibi; non tibi Casar,
Quos sua plebs stolide credidit esse deos;
Scotica ciun videam sun certius insita celo
Sidera, Parrhasii lumina celsa Poli.

EVMDEM. OLIM dispositios spatiosa per atria ceris Romanus propos ordine vidit avos. Rancida sed pictis caries inimica tabelles Tantorum attrivit Symbola chira Ducum. Cefaris & magni valido subnixa colosso Efficies blattis prebuit hospitium. At tibi consultum melius, lectissima Pubes Scotigenium, Proceres, nomina magna, Patres. En cape, si cupias: charte magis are perennes Objicient oculis stemmata dia tuis. Que non tempus edax, neque vulnera lenta verentur Cimicis, aut cynica classica vana tuba. Qua liceat, ludas Pictor minioque rubenti Effingas anime corpus inane fue. Tu IONSTONE refer patrias spirantia dotes Pectora, & eternis subvehe in astra modis. Que neque Praxiteli, neque SCOTIA debet Apelli,

HENA. DANSKINVS.

FINI's.

Debebit Musis auction illa tuis.

REPRODUCED FROM THE COPY IN THE

HENRY E. HUNTINGTON LIBRARY

FOR PEFERENCE ONLY. NOT FOR REPRODUCTION